

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ
ΑΠΑΝΤΑ
ΤΟΜΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ
ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
Ν. Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ
ΑΘΗΝΑ 1988

Β΄ ΥΜΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΕΠΗΚΟΟΝ

οὐ ἡ ἀκροστιχίς· «Νήφων Ἀλέξανδρός τε τῆ
μεσιτρία».

Ῥιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νεκρῶσαι τὸν ἔξω ἐπιποθῶν καὶ ζωοποιῆσαι νεκρωθὲν τὸ πνευματικόν,
πρὸς σὲ μόνην, Ἄχραντε, προστρέχω, τὴν ἀρωγὸν τὴν ἐμήν, καὶ προστατίδα.

Ἡ κόσμον φωτίσασα τὸν τυφλόν, καὶ τὸν τῆς μορφῆς σου ἐπιτρίψασα
καπνιστήν, καὶ τοῦτον οἰκτείρασα δὲ πάλιν, σὺ φώτισόν με, σεμνὴ
παναμώμητε.

Φωνῆς σου ἀκούων τῆς φοβεράς, οὐχ ὅμως συνῆκεν ὁ ἀμόναχος μοναχός,
πλὴν τοῦτον ἐπαίδευσας παιδεία, τοῦ συνιέναι καὶ σώζεσθαι, Πάναγνε.

Ῥιδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὡς μεθύων ἀπαύστως, ὡς ὑβριστῆς Πάναγνε, καὶ ὡς ῥαθυμῶν ἐγενήθην ἐν
ταῖς ἡμέραις μου, ταῖς πονηραῖς ἀληθῶς· ἡ προστασία μου σφόδρα
ἐμακρύνθη· σῶσόν με, νήφειν με ποίησον.

Νήφων εἶην, Παρθένε, ἐν τῷ ναῷ σήμερον, τῆς ἀφθάρτου δόξης ἦν ἔχεις,
λαβοῦσα Δέσποινα, ἐκ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ ὄνειδίσῃ με μέθην, Φινεὺς
Ὀφιονεὺς τε, ὁ τούτου κασίγνητος.

Ἀποροῦσα ἐκείνη, ὅπως στοργὴν τρέψειε, τὴν τῆς στειωθείσης νηδύος, ἥτι
δακρῶσα καρπὸν τῆς μήτρας αὐτῆς· στοργὴν δ' ἐγὼ κεκτημένος, σὲ οὐκ
ἔχω Δέσποινα, ὅπως ὑμνήσω σε.

Λυμαντήρ τῆς Εἰκόνας, τῆς σῆς σεπτῆς Ἄχραντε, καὶ βεβηλωτῆς τις ὁ πάλαι
Νεῖλος γενόμενος, οὐκ ἦν μακρὰν δεδορκώς· ἐμὲ δὲ θέμις πῶς βλέπειν,
ὄλην βεβηλώσαντα τὴν τοῦ ποιήσαντος.

Κάθισμα. Πρεσβεία θερμή.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπακούσαις μου Δέσποινα, ἐν ἡμέρᾳ ταύτῃ τῇ πλήρῃ θλίψεως, ἀποστείλαις μοι βοήθειαν, καὶ ἐκ Βαβυλῶνος ἐξαγάγοις με.

Ξενιτεύοντα Πάναγνε, καὶ ξεναγωγῶ σοφοῦ με δεόμενον, ξεναγώγησον ἢ τέξασα, τὸν ἐπιδημοῦντα πανταχοῦ Ἄγνη.

Ἄφρων ὧν κατεσκήνωσα, ὅπου αἱ σκηναὶ Ἰδουμαίων Πάναγνε, καὶ Μωάβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί· σὺ δ' ἐν τόπῳ χλόης με ἐπίστρεψον.

ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νικητὴν με γενέσθαι, τοῦ λυσσῶντος Δέσποινα ἐχθροῦ ἀξίωσον, σὺ γὰρ . . .

(1954)

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΤΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «ᾠδὴν προσάξω τήνδε Διονυσίῳ»,
ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ὡς εἰς Ὀλύμπου παμμάκαρ τὴν κορυφήν, ἀετὸς ἀνέδραμες, θεωρίαις πρὸς Θεὸν καὶ ταῖς ἀναβάσεσιν ὁρμῶν· διὸ πόθῳ τὴν σεπτὴν μνήμην τιμῶμέν σου.

Δίδου ἡμῖν προστασίαν καὶ ἀρωγὴν, πίστει δεομένοις σου, σαῖς πρεσβείαις πρὸς Θεόν, ἀπελαύνων πάθῃ χαλεπά, καὶ σκεδάζων τὴν ἀχλὺν τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ἡ ἱερὰ καὶ ὀσία παρὰ Χριστῶ, μάκαρ παρρησία σου, ἡμῖν εἴη εὐμενής, καὶ ταῖς ἱκεσίαις σου παντὸς πειρασμοῦ καὶ ταραχῆς ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Θεοτοκίον.

Ταῖς πρὸς Χριστὸν Υἱὸν σου Ἄγνη λιταῖς, σῶζοις Παμμακάριστε, τοὺς ὁμολογοῦντας σέ, Κόρην καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, θαῦμα παράδοξον.

᾿Ωιδὴ γ´. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Νῦν τὴν σεπτὴν σου εὐλαβῶς, προσκυνοῦμεν εἰκόνα, μετὰ πόθου
προσπίπτοντες ἀντιλήψει τῆ σῆ, καὶ ἱκετεύοντες τυχεῖν τῶν πρὸς Χριστόν
σου ἐντεύξεων.

Παρὰ Θεοῦ ὁ εἰληφῶς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πάσης βλάβης καὶ νόσου
ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, καὶ ὑπὸ σκέπῃν σοφέ, τῶν πρεσβειῶν σου φύλαττε.

Ῥάβδος δυνάμεως ἡ σῆ ἀντίληψις, γενέσθω ἀπωθοῦσα παντοίων
πειρασμῶν ἐπιδρομάς, καὶ συντριβούσα ἐχθροῦ, τὰ δεινὰ κέντρα, πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῇ σῆ σαρκωθεὶς Παναγία, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, σκέπῃν καὶ
βοήθειαν ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου Ἀγνή, παρέχοι πάντοτε.

Κάθισμα. Ῥῆχος δ´. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρόν, ἐπ´ ὤμων ἄρας σὺ σοφέ, ἠκολούθησας αὐτοῦ τοῖς
θείοις νόμοις ἀληθῶς, καὶ εἰς τὰ ὄρη ὅθεν βοήθεια ἦκει, ἀρθεὶς τῇ ὑπὲρ νοῦν
πολιτεία σου, τοῖς θαύμασι κλεινῶς ὑπερέλαμψας, καὶ τοῖς λαοῖς
ὑπογραμμὸς ἐγένου, τῆς θεωρίας καὶ πράξεως. Διό σου πάντες, τὴν
σεβασμίαν, μνήμην γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Καταπλήττει τῶν βροτῶν, ἔννοϊαν πᾶσαν, πάντα νοῦν, τὸ ἐν σοὶ
συντελεσθέν, ὑπερφυέστατον Ἀγνή, θαῦμα θαυμάτων, Πανάχραντε
Παναγία· ὅτι χρονικῶς ὁ ἄϊδιος, ὠφθη ὡς βροτὸς ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ
Γαβριὴλ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, τῇ Θεοτόκῳ ἐκραύγαζε· χαῖρε Παρθένε, χαῖρε ἡ
Μήτηρ, τοῦ Δεσπότη καὶ Κτίστου μου.

᾿Ωιδὴ δ´. Χριστὸς μου δύναμις.

Ὁ μόνος Κύριος καὶ πολυέλεος, σὲ Διονύσιε ὄντως ναὸν Θεοῦ, ἔμψυχον
ἀνέδειξε, καὶ ὡς θυμίαμα τὴν σὴν πολιτείαν προσεδέξατο.

Σοὶ πόθῳ μέλποντες ἀνευφημοῦμέν σε· σώζοις ἡμᾶς ἐκ ποικίλων καὶ
χαλεπῶν, μάκαρ περιστάσεων, καὶ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ἐξαρπάζων
σκέποις πάντοτε.

Ἁγίων ἅγιος καὶ ἀγιώτατος, πεφυκῶς, ὦ φιλάνθρωπε Ἰησοῦ, δώρησαι τὴν
χάριν σου, τοῖς προσκυνοῦσί σε ἄνθρωπον καὶ Θεόν, Διονυσίου ταῖς

δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Πανάμωμε αἶτει ὄν ἔτεκες, δωρηθῆναι εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν, χάριν τε καὶ ἔλεος, τοῖς ἐν πίστει Θεοτόκον μόνην ὁμολογοῦσί σε.

᾿Ωιδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ξενωθέντα τοῦ κόσμου πρὸς οὐρανόν, θεῖος καὶ αἰώνιος ἔρως σε ἀνεπτέρωσε, τῷ δεδοξασμένῳ προσαγαγών σε Θεῶ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν ἀεὶ αἰτούμενον.

Ὡς οὐρανίου διαγωγῆς ἔρωτι τῷ κόσμῳ Πάτερ ἀποταξάμενος, οὐρανίων ἡμᾶς ἀξίωσον δωρεῶν, παρέχων τὴν εἰρήνην σοῦ ταῖς δεήσεσι.

Τῷ θείῳ ἔρωτι Χριστοῦ, τὰς τῶν εὐφημούντων σε ψυχὰς, πτέρωσον αἴρων εἰς τὰ ὕψη τῷ νόμῳ αὐτοῦ, πυρὶ κεκαθαρμένας παντὸς φθαρτοῦ λογισμοῦ.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀμνάδα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἄχραντον καὶ ἄσπιλον μόνην, καὶ ἀγνήν καὶ ἀμίαντον, πόθῳ μακαρίζομεν οἱ πιστοί, ἐν σοὶ τῆς σωτηρίας τυχεῖν ἐλπίζοντες.

᾿Ωιδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἡμάρτομεν ἅπαντες, τοῦ Χριστοῦ τὰς ἐντολάς, οἱ παραβάντες ἄφρονες, καὶ προστρέχοντες πίστει σκέπη τῇ σῆ, βοῶμέν σοι· Πρόσβευε, τοῦ σωθῆναι παμμάκαρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ναῶ τῷ ἀγίῳ σου νῦν προσφεύγομεν σοφέ, δεόμεθά σου οἴκτειρον καὶ τὸν Κύριον πάντων μάκαρ αἰτοῦ, σεπταῖς σου δεήσεσι, τοῦ σωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δεόμεθα Ὅσιε, ἱεραῖς σου προσευχαῖς, τὸν Κτίστην δυσώπησον, λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς πίστει προστρέχοντας, τῇ σῆ μεσιτεία, Διονύσιε.

Θεοτοκίον.

Ναὸν Θεοῦ ἔμψυχον, καὶ λαμπάδα τοῦ φωτός, τῶν οὐρανῶν σε κλίμακα, στάμνον, ῥάβδον καὶ βάτον τὴν ἀφλεκτον, χριστιανοί σε ἔγνωμεν· ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει ἀνατείλας Ὀλύμπῳ, ὡσεὶ ἀστὴρ ἑωθινὸς καὶ τὸ σκότος, τῆς ἁμαρτίας διαλύσας, Διονύσιε, φρούρησον ὑπὸ τὴν σκέπη σου, τοὺς θερμῶς σε τιμῶντας, τεῖχος ἀδιάρρηκτον τὰς πρεσβείας σου ἔχων, καὶ τῇ ἀσπίδι σῶζων τοῦ Σταυροῦ, τοὺς προσιόντας τῇ σκέπῃ σου πάντοτε.

ᾠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐν ταῖς θλίψεσι, Πάτερ Διονύσιε, τῆς ψυχῆς καὶ σωμάτων ἡμῶν, σοὶ βοῶμεν. Πρόφθασον μάκαρ, στήριγμα γενοῦ τοῖς πόθῳ τιμῶσι τὴν φαιδρὰν καὶ φωτοφόρον σου μνήμην καὶ σεβάσιμον.

Δαδουχεῖς φρυκτωρίαῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος, τὰς καρδίας παμμάκαρ τῶν πιστῶν, καὶ φωτίζεις τῆς διανοίας δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς, τοῦ βλέπειν Κυρίου τὴν ὁδόν, ἐν ἧ εὐσεβῶς πολιτευσόμεθα.

Ἴερὰ καὶ σεπτὴ σου, Διονύσιε, ἡ πανήγυρις σήμερον ἐπέφανε, συγκαλοῦσα τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας ἐν τῷ σῶ Ναῶ, κατασπαζομένους τὴν σορόν, παμμάκαρ τῶν ἱερῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Πρὸς σὲ καταφεύγομεν Θεόνυμφε Παρθένε, οἱ θλίψεσι πολλαῖς δεινῶς συνεχόμενοι τοῦ βίου, καὶ ἐν πειρασμοῖς τὰς χεῖρας ἐκτείνομεν· ἀλλὰ σὺ βοήθησον, οἴκτειρον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὁ ναὸς σου προχέει πᾶσιν ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει τῇ σκέπῃ τῇ σῇ προστρέχουσι, πίστει αἰτουμένοις τοῦ τυχεῖν τῆς βοηθείας σου καὶ χάριτος Πάτερ, παρὰ Θεοῦ τυχόντος.

Νῦν καὶ νοῦν καὶ καρδίαν, χεῖρας καὶ ὄμματα, πρὸς σὲ Πάτερ ἐν δάκρυσιν ἀνατείνομεν, καὶ τῇ σῇ ἀντιλήψει πίστει ἐλπίζοντες, καταπονουμένων καὶ στεναζόντων φεῖσαι.

Ἐπεὶ ἡλιον ὄντως Πάτερ ἐξέλαμψας, ἐξ ἑώας ἀπ' ὄρους τὸν ἀνατέλλοντα· τοῖς ἐν ἀπογνώσει τῷ σκότει βαίνουσι, τῆς φωταγωγίας τῆς μυστικῆς μετάδος.

(1954)

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα̃.

Οὐ πῦρ, οὐ συσσεισμός, οὐχὶ σφοδρόν σε πνεῦμα, αὖρα λεπτή δὲ μάκαρ,
ἀνέδειξε θεόπτην, Ἡλία μεγαλώνυμε.

Στίχ. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου.

Αὖρα τὸν ἐν λεπτῇ, ἰδόντα Θεοῦ δόξαν, ὡς ζηλωτὴν Κυρίου, θεσπέσιον
Προφήτην, ὑμνοῦμεν οἱ θεόφρονες.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Σὲ ὁ Μονογενής, Υἱὸς ὁ τῆς Παρθένου, Θεὸς σεσαρκωμένος, παρέστησε
τρισμακάρο, ἐν Θαβωρίῳ μάρτυρα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Παλαιόν.

Δέσποινα ἀγαθή, τὰς ἀγίας σου χεῖρας, πρὸν τὸν Υἱόν σου ἄρον, τὸν
φιλόψυχον Πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

(1954)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΝΤΙΠΑ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΡΓΑΜΟΥ

Ψαλλομένη τῇ ια΄ Ἀπριλίου.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ.

(Ἰστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.)

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἱερομάρτυς Αντίπα, Χριστὸν ἰκέτευε, ῥυσθῆναι πάσης βλάβης, καὶ παντὸς
ἐκ κινδύνου, τοὺς πόθῳ σου τελοῦντας τὴν ἱεράν, μνήμην καὶ
πανσεβάσμιον, ὅτι ἰκέτην σε μέγαν πρὸς τὸν Θεόν, πάντες ἄνθρωποι
κεκτήμεθα.

Ἱεροκέρυξ Αντίπα, λιταῖς σου αἴτησαι, κακώσεως ἀπάσης καὶ ὀργῆς
λυτρωθῆναι, τοὺς πίστει σε τιμῶντας καὶ τὴν σεπτὴν, μνήμην ἄσμασι
στέφοντας, ὅτι θυέλλαις καὶ κλύδωσι καὶ δειναῖς, καταγιγίσι

προσριπτούμεθα.

Ἰεροφάντορ Αντίπα, ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν πιστῶν τοῦ ἴσθηται, θλίψεων παντοίων καὶ πειρασμῶν, καὶ δεινῶν περιστάσεων, νῦν γὰρ κακῆ τοῦ βασκάνου εἶπερ ποτέ, ἐπιπνοία χειμαζόμεθα.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἐρωτι Χριστοῦ φλεγόμενος μάρτυς Αντίπα αἰοίδιμε, κατεφρόνησας πυρὸς αἰσθητοῦ καὶ προσκαίρου, πρὸς τὸν τῆς πίστεως τελειωτὴν ἀφορῶν· διό σε ὁ Νικῶν στύλον ἐποίησεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ καινὸν ἐπὶ σοῦ ἐπέγραψεν ὄνομα, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Στόμα τὸ ἀψευδές, Αντίπα μαρτυρεῖ σε, πιστὸν ἐν ἀποστόλοις, ἐν ἱερεῦσι μέγαν, ἐν μάρτυσιν εὐδόκιμον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Μάρτυρα ἑαυτοῦ, πιστὸν ἀποκτανθέντα, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, κηρύττει ὡς Αντίπα σε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε.

Κάματον ἐν Χριστῷ, μακάριον Αντίπα, ἰδρῶτι σῶ καὶ μόχθῳ, διὰ πυρὸς χαλκοῦ τε, ἐνδόξως ἐξετέλεσας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε διαπαντός, ἡ Κεχαριτωμένη, καὶ αὔθις ἐρῶ χαῖρε, καὶ χαῖρε εἰς αἰῶνας, Ἄγνη Θεοχαρίτωτε.

Ἀπολυτίκιον. Καὶ τρόπον μέτοχος.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

(Στιχολογοῦμεν τὴν α΄ στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους C΄ καὶ ψάλλομεν πρῶτον τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ τρία Στιχηρὰ Προσόμοια.)

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀριστεύς, ὁ τὸν ἀγῶνα, τὸν καλὸν καὶ ἀοίδιμον, προθύμως ἠγωνισμένος, καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ, παντελῶς τροπώσας τὸν πολέμιον, ῥομφαία τῆς πίστεως, Ἀμαλήκ τὸν νοούμενον, ὁ ἀποκτείνας· τῷ τοῦ Πνεύματος δόρατι, ὁ τὸν δόλιον Ἀσταρῶθ ἀπώσάμενος· χαίροις ὁ τὸν ἀλλόφυλον, βαλὼν κομπορρήμονα, τῇ τῶν δογμάτων σφενδόνη, καὶ ἀριστεύς γνωριζόμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἐστηριγμένον ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, χιτῶσιν ἱερωσύνης, πεποικιλμένον σεπτοῖς, μαρτυρίου στέφει σεμνυνόμενον, Χριστός σε ἀνέδειξεν, ἐμφανῶς παμμακάριστε, ὁ ἀφορίσας, μητρικῆς ἐκ κοιλίας σε, εἰς μαρτύριον, καὶ σημεῖον ἐν ἔθνεσιν, ὅπως τὸ φῶς σου λάμψει, φωτὶ τῷ ἀμείνονι, φωτὶ προσώπου Κυρίου, ἐν ᾧ τὰ ἔθνη δοξάζουσι, Χριστὸν φωτισθέντα, τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅπλα ἀστραπηβόλα φῶτος, δικαιοσύνης εὐπρεπέστατον ἔνδυμα, ἱμάτιον σωτηρίου, ἐνέδυσέ σε Χριστός, ὡς νυμφίῳ μίτραν περιθέμενος· καὶ οὕτω κοσμήσας σε, ὡσεὶ κρίνον καὶ νάρκισσον, εἰσήγαγέ σε, ἐν χαρᾷ τοῦ Κυρίου σου, συναγάλλεσθαι, ταῖς ἀὔλοις δυνάμεσι· ἐνθα νῦν παριστάμενος, Ἀντίπα μακάριε, καὶ συγχορεύων ἀπαύστως, σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσιν, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν μαθητὴν τῶν ἀλιέων καὶ τῶν ἐθνῶν διδάσκαλον, τὸν φωστήρα τῆς Ἐώας δι' οὗ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ πᾶσιν ἔφανε, τὸν Πρόεδρον τῆς Περγάμου καὶ ἀθλοφόρον Ἀντίπαν, συνελθόντες, ᾧ φιλόχριστοι, πνευματικοῖς καταστέψωμεν ἐγκωμίοις. Χαίροις ὁ θριαμβεύσας τὸ σκότος τῆς ἀθεΐας καὶ καταισχύνας τοὺς ἀγγέλους καὶ τὴν πομπὴν αὐτῆς. Χαίροις ὁ ὡς θυσία πολύτιμος καὶ ὀλοκάρπωσις ἁγία προσενεχθεὶς τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν ἀγωνισμάτων τῆς Ἐκκλησίας. Χαίροις ὁ τῶν τυράννων ἔλεγχος καὶ τῆς ἀληθείας διαπρύσιος κήρυξ καὶ στόμα Ἀποστολικὸν τῆς χάριτος, Ἀντίπα μάρτυς πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

(Εἴσοδος. Τὸ φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ εἰς Μάρτυρας Ἀναγνώσματα. Ζῆτει εἰς τὰς κγ' Ἀπριλίου ἐν τῷ Μηναίῳ.)

Εἰς τὴν Λιτὴν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Σὲ τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς χάριτος, τὴν καλλονὴν τῶν ἱερέων, καὶ τῶν μαρτύρων τὸ καύχημα· τὸν ποιμένα τὸν καλόν, τὸν θέμενον τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων, ἀνευφημοῦντες δεόμεθα· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Κάμινος ἦν ὁ βοῦς, καὶ σκεῦος ὁ Ἀντίπας· σκεῦος πῆλινον, ὦ θαῦμα, διὰ πυρὸς μετουσιούμενος, εἰς ἁγιασμόν καὶ σωτηρίαν, σκεῦος ἐκλογῆς. Τί ἀπειλεῖτέ με ἐκραύγαζεν, ὦ παράνομοι. Τίς χωρίσει με ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου; Θλίψις ἢ στενοχωρία, ἢ πῦρ ἢ χαλκὸς ἢ θάνατος; Καύσατε τὸ πῆλινον τοῦτο πυρὶ αἰσθητῷ, ἢ γὰρ ψυχὴ μου, τῷ πυρὶ τῆς θείας ἀγάπης καταφλέγεται· σπεύσατε, ὦ τύραννοι· ἐπείγομαι γὰρ παραστήναι τῷ Χριστῷ, συμβασιλεύειν αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος γ΄.

Τὸν ἀθλήσαντα, ὑπὲρ τῆς πίστεως, καὶ προσενεχθέντα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὡς ἀπαρχὴν τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, καταστέψωμεν φιλέοργοι ἄσμασι καὶ ἐγκωμίοις, αἰτούμενοι χάριν μαρτυρικὴν ἡμῖν δωρηθῆναι, ὅπως ἀνακύψωμεν ἀπὸ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπωλείας καὶ ἐνωθῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ ἐπαγγεिलाμένῳ, μεθ' ἡμῶν ἔσσεσθαι εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος α΄.

Ἀπογραφεῖς τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ τῆς Κτίσεως, καὶ αὐτοῦ γενόμενος στρατιώτης, Ἀντίπα ἀξιάγαστε, ἠκολούθησας ἐπὶ τὰ ἴχνη αὐτοῦ, καὶ τὸ ζωηφόρον αὐτοῦ πάθος ἐμιμήσω· ὑπεριδὼν δὲ τὰς ἀπειλὰς καὶ τὸ φρύαγμα, βασιλέως ἀσεβοῦς, ἐνεδύσω πορφύραν ἐξ αἵματος, καὶ σὺν ταύτῃ παρέστης τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, ὃς καὶ κατέστεψέ σε στέφει ἀμαράντῳ, καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε τὰ τέκνα τῆς νέας Σιών, ὁ Ἰσραὴλ τῆς χάριτος, ἢ ἐξ ἔθνῶν ἐκκλησία, δεῦτε συνελθόντες ἐν Κυρίῳ χαρμονικῶς ἑορτάσωμεν. Σήμερον γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς Ἀντίπας ὁ Χριστομάρτυς, εἰς πνευματικὴν ἐστίασιν, παρατιθέμενος ἡμῖν μυστικὸν βρῶμα καὶ πόμα, τὸν στάχυν τοῦ μαρτυρίου, τὸ ἄλας τῶν ἀποστολικῶν διδαγμάτων, τὸ ἔλαιον τῆς φιλανθρωπίας καὶ τὸν οἶνον τῆς ἀγαθότητος. Ὡς εὐπρεπῆς ἡμῖν καὶ ποθεινὸς ὁ ἐστιάτωρ

ὡς γεραρὸς καὶ τίμιος ὁ οἰνοχόος· οὕτω γὰρ δοξάζει Χριστὸς τοὺς αὐτὸν

ἀντιδοξάζοντας· ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν, φησὶν, οἱ φίλοι σου ὁ Θεός. Ἀλλ' ὦ Ἀντίπα μακάριε, ἐκλεκτὲ τοῦ νυμφῶνος, καὶ οἰκονόμῃ τῆς χάριτος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θεονύμφευτε, Κεχαριτωμένη, ἡ κυφορήσασα, τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύτρωσιν· χαῖρε ἡ τῷ κόσμῳ τὴν εὐχὴν ἀντὶ τῆς ἀρᾶς εἰσενεγκοῦσα. Χαῖρε ἡ ἐλπίς καὶ καταφυγὴ τῶν Χριστιανῶν, Μαρία Θεοτόκε, εὐλογημένη ἀειπάρθενε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε συνελθόντες οἱ πιστοί, ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις συμφώνως, Ἀντίπαν τὸν τοῦ Χριστοῦ, μάρτυρα τιμήσωμεν, τὸν ἐναθλήσαντα, θείῳ πόθῳ γηθόμενον, ὑπὲρ τοῦ Κυρίου, ὅστις λοιδορούμενος καὶ ὑβριζόμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει ἀλλ' ὅλος, πρὸς τὸν βραβευτὴν ἀφεώρα, καὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐδόξαζεν.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Σίτος τῇ Τριάδι καθαρὸς, μάρτυς προσηνέχθης Ἀντίπα, ὡς ἐν κλιβάνῳ χαλκῷ, ἔνθα οἱ παράνομοι, ἄνδρες σε ᾤπτησαν, οὐ τὸν βίον τὸν ἐνθεον, οὐ τὴν πολιάν σου, οὐ τὴν ἱερότητα, τὴν σὴν αἰδούμενοι· σὺ δὲ πεπειθῶς τῷ Δεσπότῃ, τῆς ὀργῆς αὐτῶν κατεφρόνεις, καὶ τὸν σὲ δοξάσαντα ἐδόξαζες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ἄγιε Ἀντίπα, τῷ Χριστῷ, νῦν ὁ παριστάμενος σπεῦσον, εὐχὴν ποιήσασθαι, ὑπὲρ τοῦ ἱκέτου σου, ἵνα τοῦ ἄλγους ῥυσθῶ, τῶν ὀδόντων ὁ δεῖλαιος· πρὸς σὲ γὰρ προστρέχω, σὺ γὰρ μόνος ἅγιε ὡς παρρησίαν πολλήν, πρὸς τὸν Ἰησοῦν κεκτημένος, δύνασαι καμὲ ἀπαλλάξαι, τοῦ ὀδυνηροῦ τούτου νοσήματος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀποταξάμενος τῇ τῶν εἰδώλων λατρεία, καὶ τοῖς ἀναισθητοτέροις αὐτῶν, Ἀντίπα τρισμακάριστε, πανσόφως ὑπέστρεψας πρὸς τὸν Θεὸν καὶ

Ποιητὴν καὶ Δεσπότην τῶν ἀπάντων· ὅθεν διὰ πυρὸς καὶ χαλκοῦ, ἅγιε, τὴν ὁμολογίαν τὴν καλὴν ἐτέλεσας τοῦ ἐγγραφῆναι ἐν βίβλῳ ζώντων. Πρέσβευε δεόμεθα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Ἔτερον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀντίπας ὁ μάρτυς σου, διηνεκῶς παρὰ σοί, τελῶν καὶ μεθέξει, ταῖς σαῖς ἀπαύστως τρυφῶν, πρεσβεύει φιλάνθρωπε, πάσης ῥυσθῆναι νόσου, καὶ ὀργῆς καὶ ἀνάγκης, πάντας τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ ὑποπόδιόν σου, καὶ πόθῳ ἐκτελοῦντας αὐτοῦ, νῦν τὸ μνημόσυνον.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν Χριστομάρτυρα, Αντίπαν ἄσματος, ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἠγώνισται, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερωῶς, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογησάμενος, τοῦ Κυρίου τὸ ὄνομα, οὐκ ἀπαρνησάμενος, τοῦ Χριστοῦ τὰ μαρτύρια, ἐν ἔθνεσι, λαοῖς καὶ δυνάσταις· ὅθεν εἰκότως ἐδοξάσθη.

(Δόξα, τὸ αὐτό). Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀντίπαν τὸν πιστόν, ἀθλητὴν τοῦ Κυρίου, ἀγγέλλεται ἡμῖν, ἡ παροῦσα ἡμέρα, παιδρῶς ἀνατείλασα, ἐστεμμένη ἐν ἀνθεσι, τοῖς τοῦ ἔαρος, ὅτι ὁ μάρτυς ἐστέφθη, στέφος ἄφθιτον, τὸ ἐπουράνιον ἔαρ, οἰκῶν σὺν ἀγγέλοις νῦν.

(Δόξα, τὸ αὐτό). Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν Ἀντίπας ὁ κλεινός, συνεκαλέσατο ἡμᾶς, ἐντρυφῆσαι ταῖς αὐτοῦ, χριστομιμήτοις ἀρεταῖς, δι' ὧν ὡς λύχνος ἐπέλαμψεν ἐν τῷ κόσμῳ· αἷς τοὺς τοῦ Χριστοῦ διώκτας ἤσχυνε, καὶ τοὺς λατρευτὰς Χριστοῦ ἐστήριξε, καὶ μαρτυρεῖ ὁ μύστης Θεολόγος, καὶ μαθητὴς ἐπιστήθιος. Ἀντίπα μάρτυς, πιστὲ Κυρίου, ὑπὲρ ἡμῶν πρέσβευε.

(Δόξα, τὸ αὐτό). Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, ἀναδειχθεῖσα τῷ Θεῷ, καλλονὴ τοῦ Ἰακώβ, ἡ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυὶδ, ὄρος Σιών, ὄρος πῖον τετυρωμένον, ὄρος ὁ Χριστὸς ἠρετίσατο, μόνῳ ἑαυτῷ, εἰς κατοίκησιν, ᾧ Μαριὰμ Ἀγνή εὐλογημένη, χαῖρε ἐλπὶς τῶν ἐν θλίψεσι, χαῖρε ἡ μόνη τοῦ κόσμου σκέπη, καὶ προστασία ἡμῶν.

(Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.)

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

(Εὐαγγέλιον, ζήτηε εἰς Ἱεράρχην. - Ὁ Ν'.)

Δόξα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου. - Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός,

(καὶ τὸ Ἰδιόμελον). Ἦχος πλ. β'.

Ὅσπερ Ἀντίπα, παμμακάριστε μάρτυς, δοῦλε τοῦ Χριστοῦ ἀγαθὲ καὶ γνήσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, ὅπως λούσῃται ἡμᾶς καὶ ἀξιούσῃ ποιήσῃ κοινωνοὺς τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

(Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς εἰς ς' καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν εἰς δ' καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ εἰς δ'.)

**Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χριστοῦ σὺ πιστὸς μάρτυς Ἀντίπα καλεῖ.**

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Χάριν Χριστοῦ, μάκαρ Ἀντίπα παρέχοις ἀεὶ, τοῖς ἐπαινέταις ἅγιε, τοῦ μαρτυρίου σου, καὶ τοῦ σεμνοῦ σου βίου, καὶ πρὸς Θεὸν τυγχάνοις, πρέσβυς ἀκοίμητος.

Ῥάβδος Χριστοῦ, καὶ βακτηρία Ἀντίπα ποτέ, αὐταῖ σε παρεκάλεσαν, εἰς τὸ μαρτύριον, καὶ τὰς εὐθείας τρίβους· ἡ ῥάβδος γὰρ Κυρίου, ῥάβδος δυνάμεως.

Ἴδου Χριστός, ὁ ἐτοιμάσας σοι τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας ἅγιε, τῶν σὲ

θλιβόντων, καὶ λιπάνας κεφαλὴν σου, ἐν τῷ νυμφῶνι ἔχει, τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀγνὴν, τὴν ἐν μητράσι μητέρα Θεοῦ, καὶ ἐν παρθένοις ἄμωμον, καὶ ἀκηλίδωτον, ὑμνήσαι κατ' ἀξίαν, Ἁγία Θεοτόκε, ὄντως ἀμήχανον.

Ῥιδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τοῖς ἄθλοις τῶν μαρτύρων καὶ τοῖς ἀγῶσι, τοῖς αἵμασι, τοῖς σκάμμασι, ταῖς βασάνοις, ὡς κόσμοις, ὡς στεφάνοις καὶ ὡς θριάμβοις, χαίρει Χριστὸς ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν, ἡ δὲ σεπτὴ Ἐκκλησία καλλωπίζεται.

Ὁ μόνος παντοκράτωρ καὶ παντεπόπτης, ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων καρδίας πάσης, ὁ βραβευτὴς καὶ δότης καὶ ἀθλοθέτης, Θεὸς καὶ Κύριος καὶ πλαστοουργὸς ἡμῶν, αὐτὸς καὶ τὰς Ἀντίπα λιτὰς προσδέχη αἰεί.

Ὑπὲρ χρυσὸν καὶ μέλι τῷ στόματί μου, ὁ νόμος σου γλυκὺς καὶ τὰ λόγια σου, ἐκραύγαζεν Ἀντίπας ὁ Χριστομάρτυς, πυρὶ ὀπτώμενος. Σὺ μόνος Κύριε, σὺ ποιεῖς θαυμάσια καὶ πλήν σου οὐδεὶς.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἀνυμνοῦμεν, Θεοκυῆτορ, σὲ μόνην δυσωποῦμεν, Εὐλογημένη, ἰκέτευε ὄν ἔτεκες Θεὸν Λόγον, τοῦ σῶσαι ἅπαντας τοῦ χαλεποῦ πυρός, ὡς μόνος φιλόανθρωπος καὶ ὑπεράγαθος.

Κάθισμα (τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, ἕτερον).

Ῥηχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἰερομάρτυς ἀξιάγαστε Ἀντίπα, πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς Θεοῦ ἡμῶν, εἰς ὄρος κληρονομίας, ἐξύφανας τὸν χιτῶνα τῆς ἀρετῆς, καὶ τοῦτον, σοφὴ Ἀντίπα, μαρτυρικῶ κατεφοίνιξας αἵματι· διὸ Ἀντίπα σε νῦν, ὁ Χριστὸς σε εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα τὸν ἄληκτον.

(Καὶ νῦν), Θεοτοκίον.

Σὲ ἰκετεύομεν Ἀγνή εὐλογημένη, τὴν γενομένην τῆς Θεότητος δοχεῖον, τὴν Παντάνασσαν μόνην τὴν ἀνερμηνεύτως, τεκοῦσαν τὸν πρὸ αἰώνων μονογενῆ, ἀρρεύστως ἀκαταλήπτως ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, Πανύμνητε· διόπερ φύσις βροτῶν, σὺν τοῖς ἀῦλοις κράζει σοι· Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

ᾠδὴ δ΄. Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου.

Ἵμνουμέν σε μόνε Εὐεργέτα, τὸν δόντα ἡμῖν, εἰς καύχημα καὶ σθένος, εἰς σκῆπτρον ὀρθοδόξων βασιλέων καὶ κόσμημα τὸν τίμιον σταυρόν, τὸν νέφος πυκνὸν καὶ εὐαγές, μαρτύρων ἐνισχύσαντα, ἐν τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως.

Περίζωσαι ἐπὶ τὸν μηρόν σου, φησὶ δυνατέ, τοῦ πνεύματος τὴν σπάθην, ποιμάνον ῥάβδῳ σου λαὸν ἀπεγνωσμένον, καὶ σύντριψον τὰ τόξα ἐχθρῶν, καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ χαῖρε καὶ βασίλευε· σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

Ἴδεῖν σου οὐκ ἔνεστι τὴν δόξαν· ἢ φάλαγξ ἢ σὴ, ὡς φοβερὰ ὑπάρχει· σοῦ ἢ παράταξις ὠραία καὶ μεγάλη, καὶ θάμβος ἢ σὴ παρεμβολή· διὸ μετὰ φόβου βασιλεῦ, ἢ ἐκκλησία κράζει σοι· σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὄν ἔτεκες τῷ κόσμῳ, μὴ παύση αἰεὶ, Παρθένε, δυσωπούσα, ῥύσασθαι ἅπαντας τοὺς σὲ ὁμολογοῦντας, Μητέρα καὶ Παρθένον Ἀγνήν, πταισμάτων δεινῶν καὶ χαλεπῶν καὶ ἀφορητῶν, Ἄχραντε· σὺ γὰρ, Σεμνή, Χριστιανῶν καταφύγιον.

ᾠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Τὰ ἄνω ποθῶν, καὶ τῶν χαμαιζήλων μάκαρ καταφρονῶν, νεαρῶ φρονήματι, ἀπειλὰς καὶ κακώσεις καὶ θάνατον, καὶ πῦρ χαλκῆς καμίνου, ὁ γηραιὸς ὑπέμεινας.

Ἵὸν τῆς θεϊκῆς ἀγάπης ἢ φλόξ καθηγίασε, οὐ πτοήσει, ἄνομοι, πῦρ δειματοῦν, πῦρ ἐπίκηρον, καὶ καταναλίσκον τὴν σάρκα οὐ τὸ πνεῦμά μου.

Σὲ τὸν δι' ἐμὲ σταυρωθέντα καὶ θανόντα Σῶτερ Χριστέ, μιμήσομαι Δέσποτα, διὰ σὲ πῦρ καὶ φλόγα καὶ θάνατον, καὶ μυρίους θανάτους, ὑπομενῶ φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μητέρα Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων μόνην σε προστάτιν ἡμεῖς καλοῦμεν, ὧ Δέσποινα· ὅθεν δυσώπει ὄν ἔτεκες Θεόν, ἵνα ῥύσῃται πάντας, τῆς αἰωνίου κολάσεως.

ᾠδὴ Ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἄρτος ὦν καὶ κλιβάνῳ ὀπτώμενος, τῇ Τριάδι νῦν ἐγὼ προσενεχθήσομαι, ὡς ἄγνόν ὀλοκαύτωμα, μυστικὸν καὶ εὐῶδες θυμίαμα.

Ῥευστὸν γήινον σκεῦος ἐπίκηρον, χαλκῷ καὶ πυρὶ οὐ φθονῶ παραδοῦναί σε, τοῖς φθαρτοῖς τὸ φθειρόμενον· ἐκ φθορᾶς δὲ ἐγὼ λυτρωθήσομαι.

Τῶν μαρτύρων τὰ τρόπαια, Κύριε, τὴν τῆς Ἐκκλησίας σκηνὴν ἐστερέωσαν· τοῖς ἁγίοις σου μάρτυσι, πᾶσα πρέπει τιμὴ καὶ πᾶς ἔπαινος.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, Πάναγνε, τὸν τῆς κτίσεως Δεσπότην ἡμῖν ἔτεκες· πᾶσα κτίσις δοξάζει σε, ὅθεν ὡς τὸ χρεῶν παναμώμητε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς πλάνης ὄσιε, φυγὼν χειμῶνα, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι νοῦν καὶ καρδίαν θερμανθεὶς, πυρὶ χαλκῷ τε κρινόμενος, μάρτυς ἐδείχθης, Χριστοῦ γνησιώτατος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀντίπας ὁ τῆς Περγάμου Ἐπίσκοπος καὶ τῶν θεοκηρύκων Ἀποστόλων ζηλωτής, πεπυρακτωμένῳ κλιβάνῳ ταυροειδῆ ὀπτώμενος, οὐκ ἐγόγγυσε, Δέσποτα, οὐδ' ἐστέναξεν, ἀλλ' ἠρέμα ἐδόξαζέ σε. Ἡ γὰρ ἐπίπνοια τοῦ ἀχράντου σου στόματος καὶ τὸ ρεῦσαν αἷμα καὶ ὕδωρ ἐκ τῆς ἀκηράτου πλευρᾶς σου, παρεμύθει αὐτὸν φιλόανθρωπε, ὡς δρόσος Ἀερμών, ἢ κατεβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Διόπερ ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ δοκιμασθεὶς, μάρτυς ἐδείχθη Χριστοῦ γνησιώτατος.

(Συναξάριον).

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΑ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Πῦρ καὶ σίδηρος οὐ πτοεῖ θεόφρονας·
Πίστις γὰρ ὄντως καὶ σίδηρος καὶ πυρᾶ.

Πέργαμος ἐνδεκάτη σε, ἢ ἄφθιτος, Ἀντίπα, ἔσχεν.

(Καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπόλοιπα τοῦ Συναξαρίου.)

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ´. Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος.

Σκεῦος ὄφθης τίμιον Χριστῶ, Ἀντίπα, καμίνω, ὀπτώμενον, δοχεῖον θείου Πνεύματος· Χριστῶ δὲ ἀνέκραζες, πατῶν ἐν φλογί, δόξα σοι φιλόανθρωπε· σὺ εἶ εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀντίθεος σπεῖρά σοι, Χριστοῦ διῶκται, ἀλάστορες ἄφρονες, συναγωγὴ πονηρευομένων, ὡς κύνες ἐπέστησαν, πρὸς θάνατον ἄγοντες, σὺ δὲ ἐβόας· Δόξα σοι Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Νικῆσαί με ποίησον Χριστέ τὴν νίκην ταύτην ὁ εἰπὼν ποτέ, Θαρσεῖτε, φίλοι, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, σὺν τῷ ἄρχοντι αὐτοῦ· δόξα σοι φιλόανθρωπε, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον Συνάναρχον, τῷ Προανάρχῳ, τὸν μόνον Μονογενῆ, τοῦ Ἀγεννήτου Θεοῦ, Θεὸν ἀπεκύησας, ἀνερμηνεύτως Ἄγνη. Χαῖρε μόνη Δέσποινα, σὺ εἶ εὐλογημένη καὶ Παναμάμητος.

ᾠδὴ η´. Ἐφριξε παίδων εὐαγῶν.

Ἰαμα νῦν ἢ παρὰ σοῦ δρόσος, Κύριε τῷ θαυμαστῶ Ἀντίπα· βρομοῦντι γὰρ πυρί, καὶ τυράννων λύσση παλαίων ποτέ, τῆς παμφάγου καὶ αἰθαλοέσης φλογός, μαλερωτέρᾳ, γεγηθῶς ἀνέμελπε· Τὸν Κύριον πάντα κτλ.

Πῦρ τὸ θερμαῖνον καὶ σφριγῶν, καὶ φλογίζον καὶ φθειρόμενον καὶ φθειρόν, τοὺς πυριπνόους ζηλωτὰς τῆς πίστεως, ζωγραφεῖ μυστικῶς, τοὺς ἐν Χριστῶ καὶ ζῶντας καὶ θνήσκοντας, καὶ αὐθις ζῶντας σὺν αὐτῷ ἐν τῷ ψάλλειν· τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄρουραν ὡς πνευματικὴν, ὁ Χριστὸς ἐκτήσατό σε, Ἀντίπα, τὸν ἄγνον τῆς πίστεως, δεξαμένην σπόρον καὶ ἐν ἀρεταῖς, πληθυνθεῖσαν καὶ καρποφορήσασαν· ὅθεν καὶ βοῦς οὐκ ἀροτήρ, τὸ σὸν σαρκίον ἀροτριῶν, Χριστῶ σε παρέστησε ψάλλοντα. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κάλλει ἐνθέων ἀρετῶν, τὴν Μητέρα τοῦ Ὑψίστου τὴν Παρθένον, τιμήσωμεν, οἱ πιστοί, συμφώνως πάντες βοῶντες αὐτῇ· Σὲ ἀνυμνοῦμεν, Ἄχραντε Σεμνή, τὴν τοῦ Υἱοῦ σου χάριν ἀντιδίδου ἡμῖν· καὶ ἴλεων Δέσποινα, ἡμῖν ἀπεργάζου, τοῦτον εὐλογοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

᾽Ωιδὴ θ´. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Ἄπεφθον ἔγνω σε χρυσόν, ὅλον δοκιμάσας σε, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ ὁ Κύριος,
καὶ πυρώσας τὴν σὴν μάκαρ καρδίαν.

Λάμπσον ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, φῶς Χριστοῦ ἀοίδιμε, δι´ οὗ ἐν τῷ κόσμῳ
ἐφώτισας, τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένους.

Ἔχει σε νῦν μαρμαρυγαῖς θεαῖς ἐξαστράπτοντα, καὶ συνόντα αὐτῷ
παναοίδιμε, ὁ τὸ σύμπαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἔχων.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι δέομαι, Ἀγνή, πάθη τὰ τοῦ σώματος, καὶ τῆς ψυχῆς ἅμα μόνη
Πανάχραντε, ἵνα φόβῳ μεγαλύνω σε, Κόρη.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ´. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόεδρον τῆς Περγάμου, καὶ ἀλιέων μαθητὴν, καὶ μάρτυρα τοῦ Κυρίου,
ἀποκαλούμενον πιστόν, τὸν Ἀθλοφόρον Ἀντίπαν, ὕμνοις τιμήσωμεν
πάντες.

(Καὶ τῆς ἑορτῆς, ἢ Θεοτοκίον ὅμοιον.)

Χαῖρε Σκηνὴ τοῦ Ὑψίστου, χαῖρε ἁγία Κιβωτός, χαῖρε ἡ Βάτος καὶ Κλίμαξ,
χαῖρε ἡ Πύλη τοῦ Θεοῦ, χαῖρε ἡ Στάμνος τοῦ Μάννα, χαῖρε τὸ Ὅρος τὸ
μέγα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ´. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νῦν τὸ ἔαρ ἀνέτειλε, νῦν ἡ χάρις ἐξήνθησε, νῦν τὸ Εὐαγγέλιον
ἐπεκράτησεν· ἡ γὰρ σταγὼν ἡ ἐκβλύσασα, ἐκ τῆς Παναχράντου σου, καὶ
ζωοποιοῦ πλευρᾶς, τὰ τῆς κτίσεως πέρατα, πάντα ἠρδευσε· καὶ ἐβλάστησαν
δάφναι καὶ μυρσίνας, καὶ ὑάκινθοι καὶ ῥόδα, μαρτυρικῶς ἐν σοὶ θάλλοντα.

Ἐγνω βουῖς τὸν κτησάμενον, Ἰσραὴλ δὲ οὐκ ἔγνω σε, μόνη Πολυέλεε καὶ
μακρόθυμε· τῷ ἀμφιβλήστρω τοῦ Πνεύματος, διόπερ ἠλίευσας, ἐπὶ Λίβαν
καὶ Βορρᾶν, καὶ Ἐώαν καὶ θάλασσαν, ὅθεν ἔθνη σε, τὰ τὸ πρὶν ἀφωνότερα
ιχθύος, ἰαθέντα νῦν συμφώνως, δοξολογεῖ Παντοδύναμε.

Τῷ Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ καὶ τεράστια, ἄσμα ἀναπέμψωμεν, ᾧ
φιλόχριστοι· ἰδοὺ γὰρ ὄντως συνήχθησαν, τὰ ἔθνη ὡς γέγραπται, καὶ τὰ

πρώην ἀκουστά, ἀληθῶς εἰσεδέξατο· ὅθεν σήμερον, Ἰουδαῖος οὐκ ἔνι οὐδὲ Ἕλληνα, οὐκ ἐλεύθερος οὐ δοῦλος, ἀλλ' ἐν Χριστῷ πάντες ἐν ἑσμέν.

Δόξα. Ἦχος βαρύς.

Ὅσιε Ἀντίπα, μιμητὰ τοῦ Κυρίου, ὁ συνταφεῖς Χριστῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος, καὶ συσταρωθεὶς αὐτῷ διὰ τοῦ αἵματος, ὁ συναφθεὶς αὐτῷ ἐν ζωῇ κατ' οἰκονομίαν, καὶ συζῶν αὐτῷ ἐν τῇ οὐρανίῳ βασιλείᾳ, ἰκέτευε δεόμεθα ἵνα ῥυσθῶμεν παντὸς μολυσμοῦ ψυχικοῦ, ὅσοι φιλέοργοι, ὅσοι φιλομάρτυρες, ὅσοι φιλόθεοι, καὶ ἀξιωθῶμεν λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ὡιδὴ γ' καὶ Ϛ'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

(1954)